इतो गमिष्याम्यथ वेति वादिनी चचाल बाला स्तनभिन्नवल्कला ।
स्वरूपमास्थाय च तां कृतस्मितः समाललम्बे वृषराजकेतनः ॥ ८४ ॥

तं वीक्ष्य वेपथुमती सरसाङ्गयष्टिः
निक्षेपणाय पदमुद्धृतमुद्वहन्ती ।
मार्गाचलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः
शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्थौ ॥ ८५ ॥

अद्य प्रभृत्यवनताङ्गि तवास्मि दासः
क्रीतस्तपोभिरिति वादिनि चन्द्रमौलौ ।
अङ्गाय सा नियमजं क्लममुत्ससर्ज
क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां विधत्ते ॥ ८६ ॥

इति श्रीकुमारसम्भवे महाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृतौ गौरीतपःफलोदयो नाम पञ्चमः सर्गः ॥ ५ ॥

---

84. ,,Aut ego abeam!" Ita locuta puella sese commovit, mammis dirumpens vestem corticeam. Deus vero, boum regem vexillo gestans, suam speciem induens, ridens eam arripuit.

85. Quem cum adspiceret tremebunda, corpore sudante, pedem ad deponendum sublatum sursum tenens, fluminis instar quod monte in cursu suo interposito turbatur, montium regis filia neque abiit, nec restitit.

86. ,,Ab hoc die, curvato corpore praedita, ego tuus servus factus ,,sum castigationibus tuis!" Cum ita loqueretur luna cristatus, illa statim abiecit languorem, coercitione ortum: nam labor mercedis consecutione rursus tribuit integritatem.